7 লাচিতঘাটৰ যুদ্ধৰ কাৰণ আৰু ফলাফল নিৰ্ণয় কৰা।

জয়ধ্বজ সিংহৰ দিনত আহোম-মোগলৰ মাজত হোৱা গিলা-মাৰি ঘাটৰ সন্ধিৰ অপমানে সকলো শ্ৰেণীৰ অসমীয়াৰ অন্তৰ ছুই গৈছিল। গতিকে এই সন্ধিৰ অপমান জনক ঘটনাৱলীৰ নেপথ্যত লাচিতঘাটৰ যুদ্ধৰ কাৰণ নিহিত হৈ আছিল। জয়ধ্বজ সিংহৰ মৃত্যুৰ পাছত আহোম সিংহাসনত বহা স্বৰ্গদেউ চক্ৰধ্বজ সিংহ অন্তৰতো এই পৰাজয় আৰু সন্ধিৰ প্ৰতিশোধৰ জুই ধুমি ধুমি জ্বলি আছিল।

এনেতে মোগল সম্ৰাট ঔৰাঙজেবে মামা বীৰ লাচিত বৰফুকনক স্বৰ্গদেউ জয়ধ্বজ সিংহলৈ বুলি দুজন কটকী প্ৰেৰণ কৰে। এওলোকৰ লগত গুৱাহাটীৰ ফৌজদাৰ ৰছিদ খাঁ পঠোৱা আৰু দুজন কটকীও আহিছিল। কিন্তু ইতিমধ্যে আহোম ৰজা জয়ধ্বজ সিংহৰ মৃত্যু হোৱাত তেওঁলোকক চক্ৰধ্বজ সিংহৰ ৰাজদৰবাৰত তোলা হয়। তেওঁলোকে মোগল সম্ৰাটৰ পত্ৰ আৰু বীৰ লাচিতফুকনৰ ভিতৰ মোগল সম্ৰাটৰ ভাৱিৰ চাপমুক্ত এটা পাণ্ডুলিপিও আনিছিল আৰু আহোম ৰজাই এই পাণ্ডুলিপিটো তেওঁলোকৰ সন্মুখতেই ছিগিবলৈ চাপ দিছিল। এই কথাত তেওঁ অপমান বোধ কৰি আহোম ৰজাই কৌশলেৰে পাণ্ডুলিপিক পত্ৰ ছিগি থাকে। তেতিয়া ৰছিদ খাঁৰ কটকীয়ে আহোম ৰজাৰ অন্যায়ী কৰ-কটলিখিনি সোনকালে আদায় দিবলৈ কয়। ইয়াতে চক্ৰধ্বজ সিংহই ঘোৰ অপমান বোধ কৰে আৰু মনে মনে মোগলক কৰ নিদিয়াৰ সিদ্ধান্ত লয় আৰু মামা অতুলাত দেশুৱাই

Scanned with CamScanner

কৰ দিয়াৰ লগা বিৰত থাকে।

সেই সময়ত ৰাজা যাৰ ঠাইত নতুনকৈ অহা গুৱাহাটীৰ মনেজাৰ চৈয়দ ফিৰোজে অন্যায়ী কৰ আদায় দিবলৈ অহোম ৰজালৈ তীব্ৰ ভাষাত চিঠি লিখাত অহোম ৰজাৰ মাজ ডুলিৰ অগ্ন লাগে। কাৰণ বেছিভাগ কৰ ইতিমধ্যে আদায় দিয়া হৈছিল আৰু অলপ মাত্ৰহে বাকী আছিল। এই সামান্য কৰ আদায় দিবিব খাজে এজন মনেজাৰে এনেকুৱা কটু ভাষাত চিঠি লিখাটো অহোম ৰজাৰ পক্ষে সহ্যকৰাটো অসম্ভৱ আছিল। লগে লগে অহোম ৰজাই মোগলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰাৰ সিদ্ধান্ত লয় আৰু সেই মতে তেওঁ সৈন্য-সামন্ত গোটাই লৈ আৰু দুৰ্গ আৰু গড়বোৰ মেৰামতি কৰাই যুদ্ধৰ প্ৰস্তুতি আৰম্ভ কৰে।

সেই হিচাপে লাচিত বৰফুকনক অহোমৰ সেনাপতিৰ দায়িত্বভাৰ অৰ্পণ কৰা হয়। লাচিতৰ নেতৃত্বত অহোম সেনাই এৰে যুদ্ধতেই কাঁজলি আৰু কাঁহবাৰী দুৰ্গ অধিকাৰ কৰি গুৱাহাটীৰ পতন ঘটায়। অহোমৰ হাতত কেবাবাৰো যুদ্ধত মোগলৰ পৰাজয় হয় আৰু এই বাতৰি পাই ঔৰংজেবে ৰামসিংহৰ নেতৃত্বত এক বিশাল সৈন্য বাহিনী অসমলৈ পঠিয়ায়। ৰামসিংহই হাজো দখল কৰি পাণ্ডুঘাটৰ দিশে অগ্ৰসৰ হয়। ইতিমধ্যে অহোমৰো প্ৰস্তুতি সম্পূৰ্ণ হোৱাত 1671 খ্ৰীষ্টাব্দ মতে বিখ্যাত পাণ্ডুঘাটৰ যুদ্ধ সংঘটিত হয়। এই যুদ্ধত মোগল সৈন্য সম্পূৰ্ণৰূপে বিধ্বস্ত হয় আৰু ৰামসিংহই পৰাজয়ৰ গ্লানি লৈ নিজ দেশলৈ উভতে।

লাচিতৰ যুদ্ধ ঐতিহাসিক গুৰুত্ব অৰ্জন কৰে। সমগ্ৰ ভাৰত ব্যাপী অখণ্ডতাৰক্ষা শক্তি পৰিণত হোৱা মোগল শক্তিয়ে অহোমৰ হাতত দুখেকোৰ খাবলগা হোৱাত এই যুদ্ধত অন্ততঃ মোগলৰ অনেক হাতী-ঘোৰা, মানুহ-মানুহ অৰু অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ, বন্দুক আদি অহোমৰ হাতত পৰে। অহোম সেনাই মোগলক খেদি দি মানাহ নদীৰ পাৰ কৰি যে আহে। তেতিয়াৰপৰা মানাহ নদীয়ে অহোম আৰু মোগল ৰাজ্যৰ সীমা নিৰ্দ্ধাৰিত হয়। লগে লগে কামৰূপৰ এক হৃদয় অখণ্ডতা অহোম আধিপত্য স্থাপিত হয়। এই যুদ্ধই অহোমৰ ওপৰত মোগলৰ আধিপত্য শেষ কৰে আৰু অহোমৰ বীৰত্ব আৰু উন্নত ৰণকৌশল সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষত প্ৰচাৰিত হয়।